Members that the Upper House is not entitled to consider any original piece of legislation. That House is entitled to do that. In England, the House of Lords takes up original legislation. The idea that the Upper House is a revising body is only to act as a check on the Lower House. If, however, it is suggested that Bills involving policy and are of great importance should not be introduced in the Upper House I can understand that position. It will be very difficult for this House also to take up every piece of legislation as an original measure and that is why the Upper House has come forward to take up some measures first and send them on to us. Instead of questioning that, we must be thankful to that House. If we say that they should not take up original legislation, then in course of time we will find that we are burdened with such an amount of legislation that it would be impossible for this House to go through them. It is for this very reason that the Upper House in England also takes up some original legislative measures. It is precisely for that very reason that our Upper House takes up original legislation.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—But this should not be treated as a precedent.

Mr. SPEAKER.—There is no question of this becoming a precedent.

The question is:

"That Rule 243 be suspended in its application to the motion for concurrence in the appointment of a Joint Select Committee to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958."

The motion was adopted.

Motion to concur in the appointment of Joint Select Committee.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I beg to move:

"That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958, and that the following members of this House shall be the members of the Joint Select Committee:—

Sriyuts.—

1 D. Devaraj Urs
2 Dr. A. R. Karisiddappa
3 T. R. Parameswariah
4 J. Narayanappa
5 Basanna Gowda
6 P. G. Sidhanti
7 B. Vaikunta Baliga
8 M. P. Patil
9 Y. Veerappa
10 M. Ramappa
11 Putte Gowda
12 K. Kenchappa."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That this House concurs in the appointment of a Joint Select Committee of the two Houses consisting of a total number of 18 members, 12 members from the Legislative Assembly and 6 members from the Legislative Council, to consider the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958, and that the following members of this House shall be the members of the Joint Select Committee:—

Sriyuts—

1 D. Devaraj Urs
2 Dr. A. R. Karisiddappa
3 T. R. Parameswariah
4 Basanna Gowda
5 J. Narayanappa
6 P. G. Sidhanti
7 B. Vaikunta Baliga
8 M. P. Patil
9 Y. Veerappa
10 M. Ramappa
11 Putte Gowda
12 K. Kenchappa."

Sri T. PARTHASARATHY (Malleswaram).—May I know how these

(SRI T. PARTHASARATHY)

members are selected, and on what basis? Does it mean that the other members are absolutely useless?

Mr. SPEAKER.—If any member is not satisfied with the names contained in the motion, he may move an amendment. The members on the Joint Select Committee are not nominated or appointed by Government. It is for this House to agree to the names in the motion before it. If the Hon'ble Member does not agree to these names, he can give amendments. I am prepared to accept an amendment even a this stage.

The procedure after the motion is proposed to the House is that the whole Bill is before the House for consideration and Hon'ble Members are entitled to make whatever remarks they like on the Bill.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I wish to say a few words.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Sir, before the Hon'ble Minister speaks, I would like to say something about the procedure.

Mr. SPEAKER.—The Bill is before the House for consideration. After it is considered, the motion will be adopted by the House.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—After the announcement of the names of the Members, is it not embarrassing for the members to make observations?

Mr. SPEAKER.—Not at all.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, this Bill seeks.....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, is the Minister making a speech on this? What is the time allowed? We have got 32 Bills before the House.

Mr. SPEAKER.—He is only explaining briefly.

Sri M. RAMAPPA.—On a point of order, Sir. I would like to point out Rules 106 and 107. It is only after there is a motion, the Bill is taken into consideration. It is only after the Bill is considered and discussed that the motion for referring the Bill to the Joint Select Committee is made. Now there is a motion for referring the Bill to the Joint Select Committee before it is discussed. Under Rule 107 it is said as follows:—

> "On the day on which such motion for consideration is set down in the list of business, which shall, unless the Speaker otherwise directs, be not less than three days from the receipt of the notice, the member giving notice may move that the Bill be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—There is some misapprehension in the mind of the Hon'ble Member. The point is that there are two classes of Bills: one is the Council Bill which has been passed by the Council and the other is a Bill which has not been passed by the Upper House and which is sent here to concur to refer the Bill to a Joint Select Committee. We are at that stage. So far as the Bill passed by the Upper House is concerned, the procedure laid down in the Rules 106 and 107 applies. But, it does not apply to the Bills which come from the Upper House for concurrence to refer them to a Joint Select Committee. If Hon'ble Members refer to Rule 242, it would be found that the procedure now adopted is correct.

Sri M. RAMAPPA.—Under Rule 242, there is no provision for taking the Bill into consideration and discussing the principles of the Bill.

Mr. SPEAKER.—After all, when a request is made for the setting up of a Joint Select Committee, you do not do it without considering the principles of the Bill.

Sri M. RAMAPPA.—Under Rule 242, there is no provision for discussing the general principles of the Bill. There ought to have been a motion for taking the Bill into consideration.

Mr. SPEAKER.—I have already stated that when a Bill comes from the Council for concurrence to refer it to the Joint Select Committee, Members naturally will not concur unless they consider the Bill. That goes without saying.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—So far as Rule 242 is concerned, what is the procedure, Sir? Is it on a par with other Bills?

Mr. SPEAKER.—Now, it is at the consideration stage; that means, we

have to consider the Bill before we agree to refer the Bill to the Joint Select Committee as well as considering the Bill.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Should there not be a motion for consideration ?

Mr. SPEAKER.—It is not necessary. I have already said that when such a motion for concurrence is made, there is an implied meaning that the Bill should be taken into consideration. It is not necessary to make a motion for consideration separately. Here, two stages are involved. The first stage is, you consider the Bill; then, after consideration, you concur or do not concur in the setting up of the Joint Select Committee.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is it not open to this House to oppose the consideration itself ?

Mr. SPEAKER.—Yes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—How can that happen before the motion for consideration is taken up ?

Mr. SPEAKER.—Let me put an end to this. I do understand the genuine difficulty of the Hon'ble Members. I have, therefore, made it clear that after this motion is made in the House, you get the full right to consider the Bill as if it is an original Bill. After consideration, the question of concurrence to set up a Joint Select Committee.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—This House has alredy agreed to the setting up of the Joint Select Committee.

Mr. SPEAKER.—No; it is only a proposal.

Sri S. D. KOTHAVALE (Chikodi).—Sir, I would like to point out Rule 109. It says :

> "After the motion that the Bill be taken into consideration is carried, any member may (if the Bill has not already bee i referred to a Select Committee of the Council but not otherwise) move that the Bill be referred to a Select Co mittee and if such a motion is carried, the Bill shall be referred to a Select Committee....."

Therefore, if Rules 109 and 242 are read together, it means that the motion for consideration must come first. This is the motion for concurrence for the setting up of a Joint Select Committee.

Mr. SPEAKER.—I have already said what I had to say. I have nothing more to add. Let us proceed with the Bill.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Mr. Speaker, Sir, I was submitting that the Bill had been introduced with a view to enact uniform law on the subject of land acquisition. At present, there are different enactments in force in the different regions of the State. The Bill seeks to extend the Central Act throughout the State with the modifications mentioned in the Bill. The main modifications are those which relate to the award and those which relate to taking possession of the land during times of emergency and for some other educational and other purposes. Clause 6 of the Bill provides for prior approval of the draft award by State Government or officers empowered in this behalf.

This is with a view that the valuation is made correctly. Clause 8 of the Bill provides for rectification of clerical or arithmetical mistakes occurring in the award. It also provides for the recovery of excess payment made in connection with a n award. Such recovery can be made as arrears of land revenue. Clause 9 enables Government to call for proceedings at any time before a final award is passed. Clause 10 of the Bill provides for acquisition in an emergency. Clause 11 deals with cases where any breaches occur or unforeseen events cause damages to rivers, roads, channels, tanks, etc. The sam e clause provides for acquisition for the purpose of libraries or educational institutions or for construction, expansion and improvement on

(SRI KADIDAL MANJAPPA)

any building or other structures in a village which are needed for any purpose of the village. It also provides for acquisition of land for construction of godowns.

Sir, at present we are facing a good deal of difficulty in initiating acquisition proceedings due to the prevalence of different enactments in the different regions of the State. I, therefore, hope that this measure would receive the sympathetic consideration of the House.

†SRI K. KENCHAPPA (Hiriyur).–Sir, the Minister was pleased to say that the Government was facing difficulties in view of the prevalence of differing enactments in regard to acquisition in the various regions of the State. Such an Act is prevailing in the old Mysore State since a long time but we regret to note that the proceedings under the Act are prolonged, painful and inordinately delayed. I am sorry to see that no attempt has been made to simplify the procedure in order to ensure greater speed in the disposal of acquisition cases. I might point out cases where a proceeding started when a grandfather was alive could not be finally disposed of even during the life-time of the grandson. I find in this Bill provisions which have been borrowed from the Bombay and Hyderabad Acts. Things are to be done in the same old stereotyped manner and we see no hope of any improvement in respect of acquisition of land.

Coming to the main provision of the Bill, I find that Section 4 requires Government's prior sanction to be obtained before steps are taken to acquire a particular piece of land. Government takes an unduly long time to give sanction and Government is also obliged to publish their intention to acquire in the Gazette. Several other steps follow this publication. Section 5 is also defective. No provision is made for payment of compensation in respect of the standing crops in the field at the time of acquisition. Only compensation for land is to be paid. This is inequitable. Again for the purpose of measuring the land to be acquired a number of persons belonging to the Survey party enter the land and cause considerable damage to crops. No attempt has been made in the Bill to prevent such abuses. Again the matter has to be published in the Gazette. I have heard of complaints that the number of acquisition proceedings being numerous, the existing space in the Gazette is inadequate and it has been stated that extra separate staff would be necessary for this purpose. This again leads to delay and I do not understand why repeated publication of the land acquisition proceeding is necessary.

If we proceed further we will find that the question is complicated because all these works have to be got done under the orders of Government. From the first to the last stage Government have to publish in detail and afterwards valuation of the property and the crop and of the damages that are expected, has to be made under section 11. If the Government were to do all these things, which would be the competent authority to judge ? According to section 5 (*a*), an application should be presented. To whom should they present the application for the acquisition of the land ? Notifying authority is the Government. Supposing for argument's sake the person feels aggrieved against the order of Government, whom should he approach? There is not a word in the whole Bill as regards that. We have to take recourse under Article 222 of the Indian Constitution and see to what extent the High Court can exercise superintending power and whether the powers exercised by the Government are vested in them or not. At least the orders of the primary authority must stand the scrutiny of some other authority and then it will be thrashed out properly. The entire Acquisition Act is silent about the fundamental principle as to who should enquire into the matter. If you proceed further, members will see that under clause 10 of the amending Bill a new section is introduced after section 15 as "15-A. Power of the

State Government to call for proceedings and pass orders thereon". After having the prolonged procedure from section 1 to section 14 adopted, even after assessing the value of the property, whether the Government can call for papers, whether they can exercise revisional power or an appellate power or what kind of power they can exercise is a matter which surpasses one's imagination. They are the authority to initiate; they are the authority to publish; they are the authority expected to scrutinise and they are the authority to whom according to one of the clauses an application for an award is made. Hitherto the Deputy Commissioner used to publish; but now he cannot notify. On the other hand he has to take orders of the Government under clause 7 of the amending Bill because section 11 is sought to be amended in this form. After the word 'award' in the earlier portion of Section 11 there is a proviso which runs like this:

> "Provided that no such award shall be made by the Deputy Commissioner, without the previous approval of the State Government or such officer as the State Government may appoint in this behalf who in the case of an award made by an officer below the rank of the Deputy Commissioner of a district may be the Deputy Commissioner of the district."

Members while scrutinising this section will understand that once again the powers given to the Deputy Commissioner to fix award are taken away and given to Government to decide whether the award fixed by the Deputy Commissioner is reasonable or not as stated in the Statement of Objects and Reasons. I think, by the various provisions of this Act, the Executive are thinking in terms of taking all powers instead of behaving as executive officers. By this process justice can never be given to the public. On the other hand it will be the rule of man and not the rule of law. This has to be avoided. Unless these processes are avoided there is no hope for India and more especially for Karnataka State which is formed for regional improvement. Such being the case, I respectfully submit that it will not augur well for introducing a reform or for introducing a Bill for the purpose of improving the condition of the people as early as possible and I doubt whether there is any attempt at all to see that the prolonged proceedings are cut short and the objects achieved sooner. Here, a peculiar circumstance is introduced. Knowingly or unknowingly there is something introduced which is not according to the provisions and cannot be operated at all according to me. I do not know but I am subject to correction. A part of the sentence runs like this: "such officer as the State Government may appoint in this behalf who in the case of at award made by an officer below the rank of the Deputy Commissioner", the intention conveyed by this is that if an award is made by any person below the rank of the Deputy Commissioner, then it must be the Deputy Commissioner who would accept the award after scrutiny. This presupposes that there is a provision in the Act to enable the Government to appoint a person who is below the rank of a Deputy Commissioner for fixing the award. But there is no provision in the entire bill enabling the Government to appoint a person whose status is below the rank of a Deputy Commissioner to fix the award. Such being the case, it becomes superfluous and it has no bearing on the intention of Government.

SRI KADIDAL MANJAPPA.—May I bring to the notice of the Hon'ble member clause 6 (2)?

SRI K. KENCHAPPA.—

> "In clause (c) for the words 'Deputy Commissioner' the words 'an Assistant Commissioner in charge of a subdivision of a district' shall be substituted".

There is another anomaly here. I shall come to section 2 of the main Act.

(SRI K. KENCHAPPA)

4 P.M.

Section 3 (2) of the main Act says:

"The expression 'Deputy Commissioner' means the Deputy Commissioner of the District and includes the Assistant Commissioner in charge of a Revenue Sub-Division and any officer specially appointed by the Government of Mysore to perform the functions of a Deputy Commissioner under this Act."

Does this mean that the Assistant Commissioner has got the power to assess under different sections? Has he got to assess the value of the property and do certain other things under different sections? Where it is not specifically stated as "the Deputy Commissioner or the Assistant Commissioner" can the Assistant Commissioner exercise these powers? If Government gives to the Assistant Commissioner all the powers of the Deputy Commissioner under this Act, then various anomalies will arise. For instance, the Sub-Division Officer happens to be the acquiring officer, but we find that the Deputy Commissioner is the only person before whom statements regarding the value of the property, etc., can be recorded. Such a situation creates various anomalies.

Then, Sir, by clause 6 it has been sought to add that "the expression 'arable land' includes garden land." Arable land means land that is under cultivation as opposed to waste land. This definition of arable land was not to be found in the original Act. I do not know what is the idea behind this amendment. The definition of 'land' under section 3 (*a*) includes benefits to arise out of land attached to the earth or permanently fastened to anything attached to the earth. This excludes the conception of arable land which is now sought to be defined as to include garden land. It seems that they have sought to explain the term. "arable land" because it has been in used section 17. The idea with which the term. "arable land" is sought to be defined as to include garden land has to be explained very clearly.

Then, Sir, in section 3 clause (*d*) is sought to be substituted by a new clause as follows:

"(*d*) the expression 'court' means a principal court of original jurisdiction and includes a court which the State Government may by notification in the official Gazette authorise to perform the functions of such court under this Act."

What is the idea in introducing this new clause (*d*)? Hitherto court meant the principal court of original jurisdiction which was the district court. People go to the court only after they feel aggrieved by the award of the Deputy Commissioner. If the Deputy Commissioner gives an award and if a person is not satisfied with that award he may apply to the Deputy Commissioner for permission to go in appeal to the District Court. What is the idea behind introducing this new clause (*d*)? Is it not their intention to establish a separate tribunal with an officer with or without experience who will act according to the wishes of Government so that these things may go on? We are experiencing many difficulties today which I do not want to narrate here. Suppose proceedings are drawn in an irregular manner and awards are not made properly. As I have already pointed out, there are two provisions, namely section 12-A and section 15-A by which revisional and appellate powers have been reserved to the officers who initiate the proceedings. Under these provisions the persons who are aggrieved will have to seek a remedy from the officers who has promulgated the order or initiated the proceedings? Such being the case, how can they hope to get justice? That being the case, I do not understand the idea of Government in saying that the application shall be presented only to the Government and to nobody else. My suggestion is that it is better that the lower officers are empowered to a certain extent to act independently so that their action may be challenged by a proper process. Suppose the Deputy Commissioner seeks

to acquire a land for a purpose which is not genuine. He simply writes to Government and the Government sanctions it and then it becomes law. The parties who are likely to be affected will not even know what is happening about the acquisition of their land. They have to see that in the Gazette after the sanction of the Government and then they will have to start proceedings. Before whom ? Before the same officer who recommended it. If he has initiated these proceedings with *mala fide* intentions and the further proceedings are instituted before the same officer, can the party hope to get justice from him ? We were hoping that proper procedure would be prescribed by Government, that acquisition proceedings would be completed in the shortest possible time by competent authorities and that the law would give ample scope to persons who would be affected by the proceedings to get relief from the proper quarters by affording proper opportunities in a rational manner. That we do not see here. Therefore, my submission to the Hon'ble Members is that they have got to be careful because it is worrying so many people in the Mysore State as well as many outside the State, as we are adopting the Central Act making some additions here and some alterations there. This is not a small enactment though it contains only a few pages. It affects the fundamentals of the life and blood of the people, especially, when land is sought to be acquired for the development of the village or Harijan colonies. The protracted proceedings are absolutely offending the progress of development.

There is one more clause about which I have got to say something, and that is clause 6 (5) (2). Here it is said:

> "acquisition of land for the purposes of development of areas from public revenues or any fund controlled or managed by a local authority and subsequent disposal thereof in whole or in part by lease, assignment or sale, with the object of securing further development."

I fail to understand as to what may be the object of it. Supposing, under the provision of this, there is a proposal to acquire agricultural land for giving to some other purpose. Is it the intention of the Government that the land, whether it is a garden land or a land under cultivation, may be acquired ? In an instance, about 8 acres of land on which fruit yielding cocoanut trees were standing, were acquired for favouring a person and over-night the entire trees were cut, and it became a barren land. What worse things can we expect ? Such being the case, what is the intention of this clause ? Therefore, I would say that the purposes must be specifically and clearly stated. If land is required for locating a machinery or a workshop, a fallow land should be acquired and not one on which fruit yielding cocoanut trees of 12 years age are standing. Here, this clause is capable of much mischief. It may be used for anything, for any purpose. If tomorrow I am not liked by on officer, my land may be acquired for the purpose of giving it away to somebody else for agricultural purpose itself under the plea of better development. What is the meaning of better development ? Who will judge it ? In one case it may be said that it is 'better development' and in another it is not. Such things are of daily occurrence. We cannot adopt such things which give scope for the vagaries of the officers. While legislating enactments, we should control their vagaries. If we do not control the vagaries of the officers, we do not understand whether we are moving and how long it will take to introduce proper enactments. When we are framing laws for the purpose of controlling the executive while operating them, we must be rational and they must be based on rational considerations. Reason should not conflict with logic. We are seeing several cases where reasons given are not at all logical. There will be as many reasons as there are human beings in this world.

Further, section 17 is also sought to be amended. Section 17 is an emergency acquisition. There have been very many decisions of the High Courts stating that the reasons for considering the acquisition proceedings as urgent are not acceptable. Therefore,

(SRI K. KENCHAPPA)

there is need for this Assembly to frame elaborate rules or elaborate conceptions in such a way as to say what may constitute urgency. To quote a hypothetical proposition: suppose all Harijans in a village remove all their huts relying on the promises made by the authorities that they would be given better and healthier places for the construction of their houses, and they seek the help of the provision to acquire land. At that time there would be a case filed against that and a stay order is brought and this proceeding will go on for years. The court issues stay orders only on one ground and that is, whether there is such an urgency for the acquisition. The result would be: the poor persons would be put to a miserable plight. These are the things that should be taken into consideration when we frame such laws and the authorities who are responsible for framing these rules should not merely repeat in a stereotyped manner making an amendment here and an amendment there, taking some provisions from the Bombay Act or Hyderabad Act and continue it. That is not the way. We have to incorporate provisions to safeguard the interest of the poor. With all our experience, we have to make provisions in such a way as to see that all these things are curtailed and a proper method is adopted in order to secure the object as speedily as possible.

SRI G. VENKATAI GOWDA (Palyam).—Mr. Speaker, Sir, the idea of introducing the Central Act throughout the Mysore State and also bringing uniformity in respect of very many amendments prevailing in different parts of the State, is laudable. But when I went through the provisions of this Bill, I regret to find out that instead of being progressive, this has gone back against our expectations. We have had sufficient experience. We are facing innumerable difficulties in respect of land acquisition matters and also the complications involved therein. Instead of easing the tension, this Bill further complicates the matter. Why I have been holding that opinion is, instead of liberalising the several provisions incorporated in this Bill, they are giving room for more complications and also they do not go to minimise the amount of time in respect of these proceedings. We have been saying that powers have to be decentralised and all that. What was hitherto being done by the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner, the Government now seeks to take power to itself and pass an award or give a finding in respect of these land acquisition matters. I wonder why the Government should have thought of calling for records from the Deputy Commissioner and examining those records or giving a finding in respect of that matter. The several amendments that have been suggested here go to show that the Government have no confidence in its own officers. We ourselves are complaining that matters are being delayed and reliefs are not given to us in respect of several orders. Such being the case, calling for these records and examining them, would it not further complicate the very proceedings themselves? I would even go to the extent of saying that the final authority should be vested in the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner. They have suggested an amendment to clause 7 of this Bill, which is rather a mandatory provision "that no such award shall be made by the Deputy Commissioner without the previous approval of the State Government." In order to pass an award or give a finding, the Deputy Commissioner is asked to necessarily obtain the orders of the Government.

Secondly, under clause 15 A:

> "The State Government may, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under Section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner..."

The Deputy Commissioner cannot by himself pass on order unless he seeks the opinion or the approval of the Government and there is no necessity for incorporating clause 15-A because before he could pass an award, the Government could call for the records. How

can he pass an award as per the provision incorporated in clause 7? That is my doubt. Under the proviso provided in clause 7, he cannot pass an award without obtaining the approval of the Government and the same thing is being repeatedly stated in clause 15-A that the Government can call for records before the Deputy Commissioner could pass an award. I do not know how they are consistent with each other. A provision has also been made in this Bill laying down that in emergency cases the Deputy Commissioner can acquire any waste or arable or garden land in order to meet a certain contingency. Will that emergency clause be consistent with the suggested proviso to clause 7? If it had been the intention of the Government to give powers to the Deputy Commissioner in emergent cases so as to facilitate easy acquisition, they could have stated "Notwithstanding any condition or provision incorporated elsewhere in the Bill, the Deputy Commissioner is competent to acquire or proceed with acquisition matters in emergent cases in respect of these things'. They have not stated that. What they have proposed in clause 7 of this Bill is entirely inconsistent with the proviso they have included in clause 7. My submission is, that instead of making these matters easy and cheaper and settling them in a minimum given time, the Government seeks to make matters more complicated, more protracted, giving room for delay. I do not understand why the Government should think of calling for records from the Deputy Commissioner. If the Deputy Commissioner would not act impartially, then it is open to the party aggrieved to go in appeal before the Government or before any authority that is appointed for that purpose. There that grievance can be redressed. *Suo motu*, why should the Government take to its head to call for records and examine in each and every case? It that is to be done, I wonder how we can solve these matters easily and in a more beneficial and progressive way. Therefore, I submit that we should have some sort of confidence in the officers appointed by the Government and the public, as we are seeing to-day, repose confidence in the findings of the officers. At least, the officers will have moral fear not to go against the principles of social justice, and the principles of law laid down under the provisions of the Act. The Government can take a fancy in a certain matter and give its own finding. It may be detrimental to the interests of the parties concerned, but we cannot expect the same thing from the finding of an officer. At least he will have a moral fear not to contravene the provisions of law. Therefore, I submit that the Government seeking to take these powers to itself is not in any way progressive and it will be detrimental, I should say and it will further complicate the matter and we cannot hope that justice will be rendered to the parties in dispute. Instead of making a progressive legislation on this point, the Government has burdened very many clauses by means of amendments which would complicate matters and which would ultimately be detrimental and give room for all sorts of litigation. We have been pleading so many times that these rules and pocedure covering matters of land acquisition should be liberalised; they should be relaxed, made easier. It should be seen that acquisition matters are disposed of very quickly and there need not be any complication in that respect. My submission is, that they must have a progressive idea in bringing such a Bill as this one and I request the Government to re-examine the whole issue at the stage of the Joint Select Committee and see that the rules are liberalised. Even if the Assistant Commissioner is invested with the power of giving a final finding, there can be no objection. Sri Kenchappa is perfectly correct in saying that the purpose for which land is acquired is to be made clear. For any reason, for the sake of one's own whims and fancies, land ought not to be acquired. People who have got influence seek to choose a particular piece of land, which will be detrimental to the interests of the society. I may be permitted to put it that way. Therefore, I once

(SRI G. VENKATAI GOWD)

again submit, Sir, that the entire thing has got to be re-examined once again at least at the stage of the Select Committee. We know that the Hon'ble the Revenue Minister is very progressive to the extent of bringing uniformity in respect of this matter. We want uniformity. Bnt in the name of uniformity, all these complications should not be left unresolved. Therefore, I submit that the entire provisions of this amending Bill have got to be examined to see that a revised procedure is incorporated so that these matters are made easy.

4-30 P.M.

With these observations, I hope that the Government will relax this procedure in order to achieve the object with which this Bill has been brought before us.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

†ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಏದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ವಿಚಾರ ವಿದ್ಧಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನನ್ನು 'ಅಕ್ವೈರ್' ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ ರೋ, ಯಾವ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಗುರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ, ಎಂದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೂ ಜಮೀನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವವರಿಗೂ ಸುಲಭ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 4-5 ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕ್ಲರಿಕರ್ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ಸ್ ಸರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಅಮೆಂಡಿಗ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಾವು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

Sri B. K. PUTTARAMIYA (Channapatna).—I want to know whether he is opposing the Bill or supporting it?

Sri T. N. MUDALAGIRI GOWDA.—Please wait.

Mr. SPEAKER.—Whether he opposes or supports the Bill, I am not concerned with it.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—ಬಿಲ್ ನೋಡಿದರೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. Is it not opposing? ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಳಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಗುವೇ ಬಾರದೆ!

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ಸೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಲಾಯರ್ ಅಲ್ಲದೆ ಇರುವವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎಂದರೆ, ಜಮೀನು ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಉಭಯತ್ರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಆಶೆ ಇತ್ತು. ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್‌ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಾಲ್ಕರ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಸರಕಾರ ಕೈ ಹಾಕುವುದರಿಂದ, ದಿಢೀರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಯೂಜುಯಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಮುಗಿಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸ್ವಾನುಭವ. ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಲು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಲೋಕರ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಅದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜ್ ಆಫೀಸರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿಕಮೀಷನರ್ ಅವರು ಗವರ್ನಮೆಂಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಬರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಫೈನಲ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಬರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹೋದರೆ, ಪುನಃ ನಿಂತು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಮಲ್ದಾರರು, ಇಕ್ವಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ; ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆರ್ಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಪೀನಿಯನ್ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅರ್ಜಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರೆ, ಅವರು ಅಬ್ರಪ್ಟ್‌ಆಗಿಬಂದು, ಬೆಳಕನರೋ ಅಥವಾ ಕತ್ತಲಲ್ಲೋ ನೋಡಿ, ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಟರ್ನ್‌ಡೌನ್ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇಟ್ಟು

ಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸೆಕ್ಷನ 7ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಕ್ವಿಜಿಷ್ಷ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬೇಗಬೇಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೈಕೂ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರ ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಎಗ್ಸಿಮಿಂಗ್ ಮೆಷಿನರಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ-ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಹಾಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಹೀಗೆ ನಿರಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಾರ್ಡ್ ಸ್ಟೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೊಜೆಷನ್ ಕೊಡುವಸ್ಟೇಜ್, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಆರೀತಿ ಪೊಜೆಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಎಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಆ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಖಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವಾರ್ಡ್ ಆಗತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ನಮ್ಮ ತುಮಕೂರು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಬ್-ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಲು ತಾಕತ್ತಿರುವವರಿಗೇನೋ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರಾಗಿರುವವರು ಏನೋ ಕೆಲವರು ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಯಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಇಲ್ಲಿನ ಅವಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಬಡವರ ಜಮೀನು 1,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಅವಾರ್ಡು ಆಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಚಾನು ಗಟ್ಟಲೆ ತಿರುಗಿ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ದವರು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ನು (7) ರಟ್ಟುಹೊಡಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಕಾರವನ್ನು ಇಂಪ್ಲೀಡ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ನು ರಿಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು, ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ನು 12 (ಎ) ನಲ್ಲಿ:

"12A. Amendment of award: (1) Any clerical or arithmetical mistake in an award or errors arising therein from accidental slips or omission, etc....."

ಎಂದಿದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಅವಾರ್ಡಾಗಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಏನ್ರಿಯರ್ಸ್ ತರ ವಸೂಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶ ಇರಬಾರದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅತನಿಗೆ ಬರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾರಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅವನು ಅವಾರ್ಡನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನೋ ನಾವುಗಳು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್‌ಗಳು, ನಮ್ಮ ಟಿ.ಎ. ಅಥವಾ ಡಿ.ಎ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡನ್ನು ಈ ಅವಾರ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಡುತ್ತೀರಿ? ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಡಬೇಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಏನೋ ಕೆಲವರು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸುಮಾರು 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಅವಾರ್ಡ್ 250 ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ನಿರಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ ಕಾರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೇ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 15(A)ನ್ನು ತಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

"15-A. Power of State Government to call for Proceedings and pass Orders thereupon.—The State Government may, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner or of any inquiry or proceedings of the Deputy Commissioner for the purpose of satisfying itself as to the legality or propriety of any order passed and as to the regularity of such proceedings. If, in any case, it shall appear to the State Government that any

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ)

order or proceedings so called for should be modified, annulled or reversed, it may pass such order thereon as it deems fit."

ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಸಿಸಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ನು 17ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶ ಎದ್ದಿತೋ ಅದಲ್ಲವೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸೆಕ್ಷನ್ನುಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೊಸೀಡು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಾಕಿ ಏನು ಸೆಕ್ಷನ್ನುಗಳಿವೆಯೋ ಅವೆ ಸಾಕಾಗಿದ್ದುವು. ಹಿಂದೆ ಅಕ್ಸಿಸಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಕ್ಸಿಸಿಷನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು, ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 17ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ 'dwelling houses' ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ರಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಸೆಕ್ಷನ್ನುಗಳು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೇ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ acquisition proceedings ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, this is so emergent ಎಂದರೆ ಅದರ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಸ್ಯಾವಿ, ಅಕ್ಸಿಸಿಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಆಗದವರು ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು, ನನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಯಾರು ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅರ್ಥ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಂದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೂ ವೈಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ drastic ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀವೋ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, complicationsನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಕ್ವಿಜೀಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಆಗುವಾಗ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಪಡುವವರ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ) —ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ —ತರಾತುರಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ; ಈ ಮಸೂದೆಯು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ —ಇದಕ್ಕೆ ಏನೇನು formalities ಆಗಬೇಕೋ ಅವೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತವೆ. ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅತುರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವಾಗ ಏಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಮನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಜನರು ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತಕರಾರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕು, ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕ್ರಮವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಉದ್ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಫಲಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರವೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಯಾವುದನ್ನೂ ತರದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕೇಸುಗಳೂ ಕೂಡ ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ಬಂದು, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಬ್ಜೆರಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು, ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು, ಇವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೇ ಬಿಡಬೇಕೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Statement of Objects and Reasons

ನಲ್ಲರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ dictator ಆಗಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಟ್ಲರನಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 1945 ರಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರ ಗೋಕಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರಾಡ್ಯೂಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದರಿಂದ 24 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಜಮಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿದರು. ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು 65 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನನ್ನು ವರ್ತಕರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರೂ ಸಹ ಷೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ನುಪಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿರಬೇಕಾದರೆ ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಟಿತು. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಾಜಕೀಯವೇನು? ಇದೆನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಸೀಲ್ ಒತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನೂ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ! ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎನಿತೋ ಅದನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮಸೂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾನೂನಿತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಕಾನೂನು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಬೇಕು, ಏಕಮುಖವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಅದರ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ಪೆಡಂಭೂತವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 1945ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ 1956 ರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ಆದಮೇಲೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಧೋರಣೆ ವರ್ತಿಸಿದರು? ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಒಂದು ಮುಂಬೈ ಸರ್ಕಾರ, ಒಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ, ಯಾವುದನ್ನು ಸರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದುವೋ ಅದನ್ನು ಈಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಣ್ಣುಪಾಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಲಂಗು ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಳಿಗೆಯೂ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ, ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನತೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವ ಗೋಕಾಕ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರಾಡ್ಯೂಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಇವರು ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹಿಸಲಾರರು. 1945 ರಲ್ಲಿ ಮೊರಾರ್ಜಿ ಸರ್ಕಾರ ಸೀರ್ ಹಾಕಿ, ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವರು ಈಗ ಒಂದು ಕುಂಟುನೆಪ ಹಾಕಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯೇ?

5 P.M.

ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಾಳೆ ಇಂಥಕಡೆ ಎರೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಓಟ್ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಎರಡು ಮೂರು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಲ್ ವಗೈರೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ದೇಶನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರು "ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹುವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೂ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಟಂಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟೇಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಏನೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ಇವರೇಕೆ ಹೀಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅಕ್ಕತ್ಯ, ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದಾಗ ಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1937 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವು ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗಿನ್ನೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ 1944-45 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜಮೀನುಗಳಿಗಿನ್ನೂ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ತೀರ ಸಡಿಲವಾದ ಆಡಳಿತವಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಂದೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಇವರು ಹೊರಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ! ಹೀಗೆ ಇವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ಬದುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರದಾಹ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆಗೇರಿದೆ ಎಂಬುದು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು, ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಕಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರಿಗಾದರೆ ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ನೀಡಲು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಬೇಡವಾದವರಿಗೆ ಕೇವಲ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ಪರಿಹಾರ! ಸರ್ಕಾರಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಂಥಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು 'ಚ' ಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೆ!

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Can the Hon'ble Member point out a single case, when the Government have enhanced the compensation ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್‌ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಈ ಮನೆಯ ಪಾಸಾದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರತ್ವ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬತ್ತಳಿಕೆಯ ತುಂಬ ಬಾಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆ? ಮುಂದೆ ಜನರನ್ನು ಬೇಜೆಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ! ಇಂಥ ನೀಚ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? I cannot understand the intention of the Government. Why should they amend this Act? If at all they want to do justice to the people, the amendment must be very specific and clear in its meaning. ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಈಗ ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದೇನು? The proceedings can be called for ಎಂದು ಮಾಡದೆ, ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಕಾಲ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ಆ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್‌ಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ you can nullify the whole affair ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಆರ್ಥಮೆಟಿಕಲ್ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ— ಅಂದರೆ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಗ್ಗಿ ಕೋಷ್ಟಕ ಮಾಡಲಾರದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇವರೇಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? 6×3=18 ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಾರದೆ 6×3=24 ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಇದು ನನಗಂತೂ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. Why should you not ask the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner to make an award ? ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ The Assistant Commissioner to build up records, the Deputy Commissioner to forward the records, the Government to take the final dicision. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ನನಗಂತೂ ಒಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Even intelligent people like you commit such a mistake.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Intelligent people like you and Sri Jatti—Chief Minister of Mysore, have erred on the wrong side. You have not done good to the people. You are not willing to do it. That is my contention. What is it that you have done by amending this law ? ಆದರೆ ತಾವು ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ತಮ್ಮ ಜಾಣತನವನ್ನು ಯಾವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರದಾಹ ಉಂಟಾಯಿತೋ ನಾನು ಕಾಣೆ. ರಾಮ-ರಾಮ! ಶಿವ-ಶಿವ! ಆ ಬನ್ನಪ್ಪನವರಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹವಿರಲಿಲ್ಲ! ಈ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರನಿಂದಹಿಡಿದು ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ನಡೆಯಬೇಕೇ? ಈ ವಿಷಮಯ ವಾತಾವರಣದ ಗಾಳಿ ನಾಳೆ ಎತ್ತಕಡೆ ಬೀಸುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸಿದರೂ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲವೇ ಇವನ ಕಡೆಗೆ ಬೀಸಿದರೂ ಆಯಿತು. ಅಂತು ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಯಾರುಯಾರ ಮನೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನಗಳಾಗುತ್ತವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದಕಾರಣ ನಾನೀಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ "ನಿಮಗೆ ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಡ. ನೀವು ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಜನರು ನಿಮಗೆ ಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇವರೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಇವರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆತುರಪಡತಕ್ಕ ಜನರು ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಹೋಗಲಿ—ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ಮೊದಲು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ತಂದು ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲಾ ಆಗೇಕೆ ಇವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಓದಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

'ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ—ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೆ ತಾನೆ!'

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ—ಇತ್ತೀ—ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಗಿರಲಿ. ಆದರೆ ಅದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದ ಬಲ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ನಿಮಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪಕ್ಷದ ಬಲವಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಯೆತ್ತಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ನಿಮಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ಪಂಚಪಾಂಡವರೇ ಕಡೆಗೆ ಗೆದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದ ಕಡೆಯಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮ, ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪ ಇತ್ಯಾದಿಯವರೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಜೂರು ಜೂರಾದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ಅಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರ ಶಾಪ ನಿಮಗೆ ತಟ್ಟದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅಳತೆ ಆಳವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಇವರು ಆ ಮೈನೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ—ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಯಾವತ್ತೂ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಮಾಡಬಾರದಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೇನೋ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ—ಜತ್ತಿಯವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಬಂದ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ! ಏನೋ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಏಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಜನರೇನು ಉದ್ಧಾರವಾದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಉಪಕಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹಾವೇಕೆ ಕೊಡಬಾರದು? ತಾವು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹ

ದಿಂದಿದ್ದೀರಿ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರುಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರುಗಳಿಂದ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಆದಮೇಲೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅವಾರ್ಡ್ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿ. ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ ಕಡಮೆ ಆಯಿತೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಥವಾ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ದೂರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನುಪಾಪ ವಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? Fertile lands should not be acquired for the purposes of extensions for the purpose of housing Harijans ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವನ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟಾಗ ಇವರೇಕೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ—ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ—ಹಿಟ್ಲರ್ ನತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಯಾರೋ ಭಾವಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಭಾವನೆಯೇ ಇವರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ವಿನ್ಡಂಮ್ಮನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜನರ ವಿನ್ಡಂ ಏಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಯವಾಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ದಡ್ಡ ಅಳಿಯ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರುವಿಹಾಕಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಾನಾಗಲೇ ಓದಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಆಗ ಮಾವ ಮತ್ತೊಂದು ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ ಇದನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಶ್ರೀವರ್ತ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ: ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ, ತಾವೇ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ರಿಂದಾದರೂ ಮಂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ತಾವು ಆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಡಿವಾಣವಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆಯಂತಾಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಆಗಲೇ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಕ್. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರು ಹೇಳಿದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಳೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನ ಓಟ್ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಈತನ ಜಮೀನು ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ, ನಮಗೆ ಓಟ್ ಹಾಕಿದವನ ಜಮೀನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಅನಾಥನ ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ತೋಟಗಳೆಲ್ಲ ಏನು ಗತಿಯಾದಾವು? ಏನಿದು? ಎಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಇದು? ಇದೆಲ್ಲ ಆ ಅಕ್ವೋಹಿನ್ ಸೈನ್ಯದ ಬಲವೋ? ಆ ನೂರೊಂದು ಜನ ಕಾರವನ ಕಣಿ ಅಕ್ವೋಹಿನ್ ಸೈನ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯವಿದ್ದ ೬ ಜನರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸೋಲಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಡೆ ೫ ಜನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಜಂಟಿ ಸಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳ, ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್‌ಗಳ ಗತಿಯಲ್ಲ ಏನಾಯಿತ? ನಾಳೆ ಆ ನರಪಿಂಜೆ-ಉಪ ನರಪಿಂಜರಿಗೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಅದೆಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತು! ಅತ್ತಕಡೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೀ-ಸೆಂಟ್ರಲೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇತ್ತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡರೂ ಆ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಆ ಡೆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಏಕೆ? ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದವರೇ ಅವರ ಕಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಲಿ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು! The Deputy Commissioner is the uncrowned king of the District. ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಡಿ. ಸಿ. ಕೆಳಗಿನವರು ಮಾತಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆ ರೆಕಾರ್ಡಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫೈ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದೇನು? ಆತನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇನು? ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟು ಅಧರ್ಮಿಗಳೇನು? ಇಲ್ಲವೇ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬ್ರೈನ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ! At a stroke why not you dismiss them? Why do you keep such Deputy Commissioners then? Then, all your Secretaries are dullards. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ-ತಲೆ ಇದ್ದರೂ ತುಂಬಾ ಜೇಡಿಮಣ್ಣು. ಅಂಥವರಿಗೇಕೆ 1,500-2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಹಿಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದಾಯಿತಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರು ನಾಳೆ ಇಂಥವನ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯಿರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಸಾಕು. 'ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬಂತು ಗ್ರಹಚಾರ. Because you count him on his Vote; you do not want to see that this poor man suffers. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ 17ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರ ಪೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಜನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ತರಲು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ರಾಯಲ್ ಆಗಿಬೈದೆನೆ ಇವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

"15-A. The State Government, at any time before an award is made by the Deputy Commissioner under section 11, call for and examine the record of any order passed by the Deputy Commissioner for the purpose of satisfying itself as to the legality or propriety of any order passed and as to the regularity of such proceedings. If, in any case, it shall appear to the State Government that any order or proceedings so called for should be modified, annulled or reversed, it may pass such order thereon as it deems fit."

ಥೇ-ಥೇ ಇದೆಂಥ ವಿಚಾರ? ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಮೊದಲು ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಂಜಪ್ಪನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೋ ಆಗ ಇವರ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ವಾಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನನ್ಮೇಲೆ ತುಂಬ ರಿಫ್ಲೆಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶ ಇವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಇಂಥ ನೋಟ್ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಅಪಮಾನಕರವಾದ್ದು ಎಂದು ಏಕೆ ಇವರು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಬಿಲ್ಲನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಬಾರದು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲ್ ತರಬಹುದೆಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು? ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ಇದ್ದಾರೆ; ಇವರುಗಳನ್ನು ಕನ್ಸರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ರೆಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನೇ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ? ನನ್ನಂಥವನು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಅಗದವನಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮನೆ ಮಠ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಏನಿದು! ಮುಂಗಡಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ. ನಾಳೆ ನವಗೆ ಅಗದವರು ಬಂದು ಅದನು ಅಕ್ವಾಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ! ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಆದರೆ ಅವರು ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯಾಗಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಇಂಥ ಹತ್ತಾರು ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಹತ್ತಾರು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಂಜಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಕಾರವಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಂಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಾಷಣಗಳೇನೋ ಉದ್ದವಾಗಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೇನೂ ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಆ ತುಂಡು ಭಾಷಣ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ!

ನಿಮ್ಮ ಕಾಯಿದೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಪ್ಪುವಂತಹುದೇ? ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂದು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಪೆಂಡಿಂಗ್, ಲ್ಯಾಂಡು ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಐದಾರು ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ಬರುತ್ತದೆ..... ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾವ political clique ಇದೆ.

When you retire to the Chambers, you cooly think over and apply your mind and you will see how dangerous this piece of legislation is.

ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು 148 ಜನರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ voice ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಮಾಧಾನವಿದರೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದಾರೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬಹುದೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ನಮ್ಮ ಮುಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ Statement of Objects and Reasons ನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

"any building or other structure in any village for the common use of the inhabitants of such village, or any godown for any society, registered or deemed to be registered under the Co-operative Societies Act for the time being in force"

ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ State Theatre ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಸರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಆಗಲಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ Government of India ದಿಂದ

"They have absolutely no right. After all it is a State

Government. It cannot acquire to the State any godown."

ಹೀಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾನೂನಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ಇದೂ ಅಲ್ಲವೆ, ತಮಗೆ ಘನವಾದ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ವರೇನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರ, ಅಷ್ಟು ದೂರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡ Detention ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಿಲ್ಡಿಂಗು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ಪಡೆದು ನುಚ್ಚುನೂರೇಕಾಯಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನೀವೇನು ಬಿಲ್ಲು ತರತೀರೋ ಅದರ practical difficulties ಏನು? ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇನಾದರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಬೇರೆ ಆಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ Elected Members ನಿಮ್ಮವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

Influencing the officer amounts to corruption. The Chief Minister so oldly said that it would not amount to corruption.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ಸಾಗಿರುವವರು, ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್ನಾಗಿರುವವರು ನಿಮ್ಮವರೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಕಮೀಷನರಾಗಿರುವವರು ಅಕ್ಟಿಸಿಷನ್ನು ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಯಾಗಿ ಮಾಲುಸಾಧ್ಯ!

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು. ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ Refund ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ

Is it not your duty to set the law in motion and see that the money is paid to the man from whom you have acquired the property?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಣಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಡ್ಡಿ ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೇನೇ. ಇವರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಯಾದರೂ ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಬೆಳಗ್ಗೆದ್ದರೆ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೂ Government of India ಕ್ಕೂ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಪರಿಂದ ತಂದಿರುವ ದುಡ್ಡಿಗೇ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿರುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅಮೆಂಡಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 11 ರಲ್ಲಿ ತಮಗಿರತಕ್ಕ vast powers ಏನಿವೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯುಟೀ ಕಮಿಷನರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. You have got the Divisional Commissioner. At least let it lie over at a certain stage; why should it go to the Government? According to the present rules, the acquisition proceedings are delayed. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟೀ ಕಮಿಷನರಿಗೇನೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. You will just telephone to the Deputy Commissioner and ask him to do it at once. Why should it come here? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟೀ ಕಮಿಷನರವರಿಗೆ ಈಗಲೇ ಅವನ ವಿಚಾರ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇದು open seeret ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಇದರೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಂಜಪ್ಪನವರ ಮೇರೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಅವರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಾನವರು ಅಶಾಶ್ವತಜೀವಿಗಳು.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೆಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೆಹ್ರೂರವರನ್ನು ಕೆತ್ತು ಹಾಕುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೋದರು, ಜತ್ತಿಯವರು ಬಂದರು. ಜತ್ತಿಯವರು ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜೆಸ್ ಅಟ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ನಾನು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕು ನಾನು ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ರೇಸ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೆಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವವರು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೇಳಿದೆನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದೆನೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಾರ್ಗಂಕಡೇಯನೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ 18ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪವರ್ಸ್ ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕು. ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಸೈಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಕೂಡದು, ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಾರ್ಕಿಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ನ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟಿಜಿಪನ್ ಪ್ರೊಸಿಡಿಂಗ್ಸ್ ಆದ ಮೇಲೆ 2½ ಲಕ್ಷಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಟಿಜಿಷನ್ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಪಿತ್ತಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ತರುತ್ತೇನೆ. ದುರುದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಾರದು, ಜನತೆಯ ಉಪಯೋಗ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು; ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—I rise to support the Bill before the House. But by way of a preface, I wish to make one or two observations which might not be unhelpful. The stage at which we are considering is that the Bill was introduced in the Council and it has come here by way of concurrence for referring the Bill to a Select Committee. That gave rise to a certain amount of debate, I may not call it acrimonious, but where divergence of opinion was indicated. I would not have ventured to refer to it but for the circumstances that these remarks are likely to attract attention elsewhere and likely to generate certain amount of discussion. I attempted to catch the eye of the Speaker just to make the position clear that when the Bill was introduced in the Council, it has been deliberated upon by it and when it comes here, there is no question of re-introducing it and it has to be discussed at the stage when it comes here. It was thought that the Hon'ble Minister in charge sought the leave of the House and the Speaker put it in that manner and leave of the House was given. Sir, perhaps it might have been more appropriate to put it in the manner it has been sent by the Council without mentioning the name of the Members, because proposing the names of Members of the Select Committee comes at a little later stage when the concurrence is given, in which case, the scope of the Bill or the discussion before the House would not have been misplaced and all the principles that are there would have been open for discussion. Anyhow, we have proceeded on with the discussion of the Bill. The scope of the discussion before the House is that is not only deals with the question of extension but also with amendments. If we peruse the heading of the Bill, it can be seen that it is the Land Acquisition (Mysore Extension and Amendment) Bill, 1958. So, there are two definite components. One is that the entire Act is extended to an area where it was not in existence whatsoever and having introduced it, there, a sort of uniformity is tried to be brought about and further amendments are suggested. The scope of the discussion of the entire Bill is not only on the entire Act but also on the modifications that are put in this Bill. So, we must remember that after the advent of integration, a particular kind of procedure for bringing about uniformity arises. Therefore, Sir, there is absolutely nothing wrong in the Council asking for the concurrence just as we would have asked for their concurrence if the Bill had been introduced here. There is nothing wrong in the procedure or approach they are making except that there is a certain amount of prestige or idea that is tried to be brought in now. After all, we are the two limbs of a body framing a legislation and we cannot afford to quarrel with each other. It is a question of accommodation, which has to be provided by one or the other. Under the circumstances, and that being for a short period till the new rules are introduced there to bring them into uniformity, it would be graceful for us to agree to the suspension of the rule which the Hon'ble Minister has asked for. We could have easily and that we agree and there should not have been the question of putting it to a vote. I am referring to it because they are bound to ask for further leave of this House with regard to other things also, so that at the time when further leave is asked for with regard to any other Bill, the Hon'ble Members may kindly bear with our brethern in the Council; there is nothing wrong in it and what is more, the opinion of the Select Committee is not going to be the last word on the point. The Report will again come before us and there will be time enough to deliberate upon that.

Now, coming to the Bill as it is, I find that there are some points which are controversial. Before I go seriatim may I point out that there are some verbal mistakes or at any rate failure on my part to comprehend. I refer to sub-clause (2) of clause 2, where it is said:

> "As from the date appointed under sub-section (3) of section 1, the amendments made by the Acts repealed by sub-section (1)

(hereinafter in this section referred to as the repealed Acts) shall cease to continue.'

I do not know whether the idea has been fully expressed. Am I to understand that the word 'continue' means 'continue in operation' or merely 'continue'. It does not appear to be happy. It is for the Hon'ble Minister to see whether appropriate wording is there or whether it requires recasting. Similar wording is used in the proviso to this section. The proviso says:

"Provided that in respect of provisions which cease to continue."

Does this also mean 'continue to be in operation'? Sir, I refer in particular to the clause 7 where an amendment of Section 11 of Central Act 1 of 1894 is sought to be introduced. I learn from the Statement of Objects and Reasons that this amendment is prevailing in Bombay area and it is an amendment carried out by the Bombay Legislature. We are not concerned whether it prevails elsewhere or not. We are perfectly at liberty and it is our legitimate duty and responsibility to see whether this proviso is wanted or not. Therefore, in that light I am saying that we must examine that provision. Clause 7 says:

"Provided that no such award shall be made by the Deputy Commissioner, without the previous approval of the State Government."

Now, Sir, we must remember the purpose with which the various clauses one inserted in the Land Acquisition Act and whether the purpose for which they are wanted by the particular bodies could be carried out by this amendment. It is in that light we that we have to see whether it would be proper to say that before the Deputy Commissioner does anything, he has got to obtain the previous approval of the State Government.

If the power given for acquisition is wrongly exercised it would stand good unless it is set aside by a civil court. If the idea is to safeguard against such contingencies, the wording of the Statute does not make it clear. If the Acquisition Officer should submit the case to Government it would amount practically to a negation of the principle of independence that should be vested in the Officer. The Officer is rendered powerless. He can only give a preliminary report for the approval of the Government. Whether the Acquisition Officer should be compelled to submit the case to Government or not is a matter which the House has to consider seriously. If that is the position it means that the discretion is practially fettered. Under the Law his position is more or less analogous to a court exercising independent function and for this purpose he should be given full leg-room and his decision should not be subject to the approval of the Government. We should remember that by enacting compulsory acquisition of land, we are interfering with the fundamental rights of a citizen in regard to property. We should, therefore, consider the question carefully if the powers of the Acquisition Officer should be tampered with by the Government.

We also find that the Deputy Commissioner may almost sit as an appellate authority over the Land Acquisition Officer. He would be the final authority, not the Government. How can the Government then ensure that justice is done? The basic principle in deciding compensation is that it should be fair and proper. It should be remembered that we are compulsorily acquiring land and in order to compensate for the loss a man undergoes owing to the element of compulsion, 15 per cent solatium is normally paid. There should be no discontentment or frustration created in the minds of people whose properties are acquired. We should now ascertain if the provisions of the Bill have kept in view the accepted principles of jurisprudence. I feel that the Government should have power over the Deputy Commissioner in this respect.

In Clause 12 we find provision for correction of clerical errors, accidental slips, etc. This is no doubt desirable but when it comes to the question of recovering from a party, the debt is treated as arrears of land

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA)

revenue. I would like to know from what assets it would be recovered. Are we going to leave it to the rules to be framed? I think recovery of a debt arrears of as land revenue is a debatable point. Such arrears are recoverable in various ways. The debt is a charge on that very property or over other assets belonging to the individual. There is no question of creating a charge on the very land acquired because it is already in the hands of the authorities. But if we are going to create a charge on other assets, I think it would be extremely unfair because the rights of other creditors would be defeated to that extent. Third parties are bound to resist. With regard to clause 15 (*a*) I think it is a wide power which the Government is taking into its own hands. An Hon'ble member was trying to say that it was inconsistent with clause (*a*). They are different. The State Government has the power to call for proceedings and pass orders Government's power is not limited. It may call for proceedings at any stage. I of course agree that the power given is wide. When an award had been made, Government should have no such power.

About clause 4, I do not know why the rate of interest should be reduced. When once an award is made, and the amount is deposited, where is the question of interest. Six per cent is certainly not unreasonable. hy are we mentioning 4½ per cent. Is it because it is the rate at which Government securities are selling or is it because it is the bank rate. When a man is denied property, why should he be paid at 4½ per cent? Unle s Unless he is a rich man I would certainly think that there is no ground at all to reduce the rate of interest from 6 to 4½ per cent. I may say that there are instances where in the local bodies like Bangalore Corporation have put up proceedings that the estimate made is such that their budget does not provide for such a large amount. These are contingencies in which the person whose property is acquired is going to proceed against the Government. I feel that reduction from 6 to 4½ per cent may not be the proper one.

Coming to clause 18, I really find that there is something which has been missed.

> "If the charges and incidental to such acquisition are not defrayed from such funds by a local authority after such time as may be fixed by the State Government, the State Government may by order direct the person in custody of such fund to pay the amount due in priority to any other charge against such fund and such person shall, notwithstanding anything contained in any law, so far as the fund to the credit of the local authority admit, be bound to comply with such order."

Very wide powers. This is a very serious provision that has been made. Let me put forward the reasons to support the view. We are aware that local bodies raise loans by debenture. Let as think the very Government has guaranteed payment of debentures and there is security created in favour of the third party. In case of land acquisition, if the charges incidental to such acquisition are not defrayed from such funds, the Government will direct the person in custody of the fund to pay the amount. If the amount is not deposited the Government shall have the right to direct the person in charge of the fund to pay. Government cannot do any such thing because they cannot interfere with the rights vested in debentures and the local body. By complicating the situation Government and everybody will be dragged to litigation.

Then I come to clause 19.

"If any difficulty arises in giving effect....." This is a very strange situation. What is meant by "difficulty"? What is the power that is given if a situation arises where somebody or Government feels that there is a difficulty—What are the limits of that "application" of difficulties idea?

> "If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, or of the principal Act, as extended by this Act in their

application to the territories of the State of Mysore or any area therein in consequence of the transition to the said provisions from the corresponding provisions of the Acts in force therein immediately before the commencement of this Act, the State Government may, by order published in the official Gazette make....."

We are delegating the power. What an amount of criticism there is against subordinate legislation or delegated egislation is a question on which much could be said on either side. It may be said that this delegation should be hedged in by a safety valve if this power is given "to an order published in the Official Gazette." It comes to this: Government feels there is difficulty. As it is we have no precise ideas of this difficulty. It may be from anything to anywhere. It is not practically delegating the entire power to amend the Act and in accordance with the rules passed and orders passed notifications will be good. But as to how far this is, in a court of law I am not competent to say. I am not at all unaware that difficulties arise but there are sufficient saf guards in law to solve them. Where is the difficulty in every step to bring in an amendment? I find such a provision is existing in two other Acts. There is a stimulant to these highly controversial matters. If powers are given would it solve the difficulty? If we have any difficulty let us know the nature of the difficulty and how it has to be dealt with. All these have to be done. A very wide power has been asked for by saying "the State Government may, by order published in the official Gazette, make such adaptations or modifications....." I really do not understand "modification". Modification may be by plus or minus. It reads like this: "Adaptations or modifications of the said Act not affecting the substance or make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty." There is a proviso like this:

"Provided that the power conferred by this sub-section shall not be exercisable after the expiry of three years from the commencement of this Act."

The powers given are very wide and that is why the time limit is put. Is there anything to indicate for what purpose this period of three years is put? Clause 19, particularly the last sentence "make such adaptations or modifications of the said Act not affecting the substance or make such provisions as appear to it to be necessary or expedient for removing the difficulty" basically involves some difficulty. I attempted to make ideas clear that difficulties are to be faced in some other manner than by delegation. If this delegation is made it should be within certain reasonable limits. The House may take into consideration all these points and such amendments as are necessary may be brought.

As I said, generally I support the Bill.

MR. SPEAKER.— The House will now rise and meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 5th December 1959.

WD 1743—GPB—900—21-3-1961